

Asociația RENINCO ROMANIA

Reteaua Nationala de Informare si Cooperare pentru integrarea in comunitate a copiilor si tinerilor cu cerinte educative speciale

Buletin Informativ nr. 11, anul 14, săptămâna 1 – 7 iunie 2026

Cuprins:

- ✚ Noutăți de la Ministerul Educației Naționale
- ✚ 5 cărți pe care le vor citi liceenii cu plăcere
- ✚ Premiile Cărturino și-au desemnat câștigătorii ediției a treia
- ✚ Bookfest anunță o spectaculoasă ediție aniversară
- ✚ „Să nu mă faci de râs”. Trauma invizibilă lăsată de părinții histrionici
- ✚ 1 iunie – Ziua internațională a Copilului

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

Noutăți

- ❖ **Consultare publică: Documentul de politică educațională „Cadrul de Referință al Curriculumului Național din România” (CRCNR)**

Data publicării: 27.05.2026

Ministerul Educației și Cercetării anunță lansarea în transparență decizională a **proiectului de ordin privind aprobarea documentului de politică educațională Cadrul de Referință al Curriculumului Național din România (CRCNR) pentru învățământul preuniversitar.**

Cadrul de Referință al Curriculumului Național din România (CRCNR) este un document strategic de politică educațională care definește cadrul de construcție, actualizare, implementare și evaluare a Curriculumului Național, oferind o perspectivă sistemică asupra dezvoltării curriculare în învățământul preuniversitar. Documentul a fost elaborat în cadrul proiectului „**Reglementări noi pentru un curriculum relevant și educație deschisă - RECREd**”, cofinanțat prin Programul Educație și Ocupare 2021 - 2027, beneficiar Ministerul Educației și Cercetării.

RENINCO - Buletin Informativ nr.11, anul 14, saptamana 1- 7 mai 2026

Cadrul de Referință al Curriculumului Național din România (CRCNR) este rezultatul procesului de revizuire și actualizare a documentului *Repere pentru proiectarea, actualizarea și evaluarea Curriculumului Național. Cadrul de referință al Curriculumului Național elaborat în cadrul proiectului „Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți” (CRED)* și aprobat prin Ordinul nr. 3.239/5 februarie 2021.

Revizuirea a fost realizată în concordanță cu prevederile Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, și urmărește corelarea Curriculumului Național cu noile direcții de dezvoltare ale educației, cu profilul de formare al absolventului, cu competențele-cheie europene și cu provocările contemporane generate de digitalizare, inteligență artificială, dezvoltare durabilă, diversitate și transformările pieței muncii.

CRCNR promovează o abordare curriculară centrată pe competențe, pe flexibilitate, susținând coerența dintre planurile-cadru, programele școlare, standardele de învățare și standardele naționale de evaluare. Totodată, documentul formulează explicit repere privind managementul curriculumului, formarea cadrelor didactice, evaluarea rezultatelor învățării și utilizarea resurselor educaționale și a tehnologiilor digitale în procesul educațional.

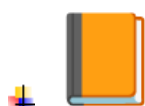
Documentul are ca beneficiari dezvoltatori de curriculum, specialiști în evaluare, cadre didactice, inspectori școlari, directori și alți actori interesați din domeniul educației, contribuind la fundamentarea și susținerea proceselor de reformă curriculară și de dezvoltare a unui sistem educațional coerent, relevant și adaptabil.

Proiectul poate fi consultat ⇒ https://www.edu.ro/cons_pub_PO_45_26_CRCNR

Interval de timp alocat etapei de consultare publică: **10 zile.**

Ministerul Educației și Cercetării mulțumește echipei de autori a acestui document care reprezintă un punct de plecare riguros, solid și aliniat exigențelor internaționale. Reamintim că Proiectul „Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți” (CRED), finanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020, are ca beneficiar Ministerul Educației și Cercetării.

sursa: https://edu.ro/informare_cons_pub_CRNCR

5 cărți pe care le vor citi liceenii cu plăcere

Dacă aveți un adolescent acasă sau la clasă care susține că nu-i place să citească, poate că n-a găsit încă cartea potrivită. Maria Melente, profesoară de română la Liceul Teoretic Internațional de Informatică București, a ales cinci titluri care chiar prind la liceeni.

Învățare de Tara Westover - Autobiografia unei femei care a crescut izolată, fără să meargă la școală, într-o familie care se pregătea de apocalipsă și care a ajuns la Cambridge. O carte care îi poate ajuta pe adolescenți să prețuiască altfel accesul la educație, oricât de puțin le place programa. (Editura Publica)

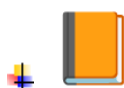
Eu, care nu am cunoscut niciodată un bărbat de Jacqueline Harpman - O femeie care a crescut într-un buncăr subteran, fără să știe de ce. Atât. Cartea pune întrebări despre ce înseamnă să fii om fără contextul care te definește de obicei: familie, societate, trecut. Îi lasă pe cititori să se uite în gol mult timp după ultima pagină.

Istoria secretă de Donna Tartt - De la prima pagină știm că a avut loc o crimă în cadrul unui grup de studenți. Restul cărții e despre cum s-a ajuns acolo. O poveste cu atmosferă de „dark academia”, despre moralitate și despre cât de ușor inteligența devine justificare pentru lucruri discutabile.

Proiectul Hail Mary de Andy Weir - Un bărbat se trezește singur pe o navă spațială, fără să știe cine este sau de ce e acolo. Dovada că o carte poate fi și inteligentă, și imposibil de lăsat din mână, dar și că fizica nu e chiar atât de rea când vine la pachet cu o poveste bună. Există și o ecranizare de succes. (Editura Nemira).

Hamnet de Maggie O'Farrell - Shakespeare a scris „Hamlet” după ce fiul său, Hamnet, a murit la 11 ani. O'Farrell ia acest fapt și scrie unul dintre cele mai dureroase romane despre doliu, din perspectiva mamei. O carte care le arată adolescenților că, în spatele scriitorilor din manuale, există oameni obișnuiți care au trăit lucruri neobișnuit de grele.

Maria Melente este genul de profesoară caldă, care citește extraordinar de mult, care își pune întrebări diferite, și care, la clasă, nu se ferește să folosească AI pentru dezvoltarea gândirii critice. O găsiți pe Instagram @profaderomana.ro, unde le dă sfaturi elevilor, rezolvă teste de antrenament și face recomandări de lectură pentru elevi, profesori și părinți.

Premiile Cărturino și-au desemnat câștigătorii ediției a treia

Cărturești a premiat **cele mai bune cărți** pentru copii scrise și ilustrate de autori români contemporani. Iată ce puteți citi cu cei mici, acasă sau la clasă:

Unde e Șosețica? de T.O. Bobe, ilustrații de Alexandra Mîrzac (Editura Frontiera). Povestea unei șosete care pornește prin camera dezordonată a unui copil în căutarea surorii ei gemene dispărute (4-8 ani). A luat Premiul Librarilor și Premiul pentru Cartea Ilustrată a Anului.

Anxionauții: Pierduți prin Cosmos de Iv cel Naiv, ilustrații de Vali Petridean (Humanitas Junior). Un basm științifico-fantastic în versuri, despre un echipaj de astronauți mai puțin curajoși care, la capătul aventurii, descoperă că cea mai mare provocare e să-ți învingi frica și să-ți faci prieteni (8-12 ani). A primit Premiul Copiilor, ales de un juriu format din elevii unui club de lectură de la o școală din Botoșani.

Klikel și furnicuțele multicolore de Matei Vișniec, ilustrații de Andra Bădulescu (Polirom Junior). Povestea unui rege a cărui aventură se împletește cu peripețiile unui scriitor invadat de propriile personaje, o introducere captivantă în zona de graniță dintre realitate și ficțiune (12+). A câștigat Premiul pentru Cartea de Literatură a Anului.

Cărțile pot fi găsite în librării și pe carturesti.ro, iar între 3 și 7 iunie, Cărturino va fi prezent și la Bookfest (3-7 iunie, Romexpo).

sursa: Informații preluate din revista VOLUNTAR (proiect al Asociației Edu Forum) la care vă puteți abona gratuit și o veți primi în fiecare dimineață de vineri. sursa: adresa pentru abonamente: <https://mailchi.mp/eduforum/vocativ-newsletter>

35 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA AER
20 DE ANI DE LA PRIMA EDIȚIE BOOKFEST
2006, ÎNȚĂLĂTOR GABRIEL LIICEANU

ROMÂNIA
Eveniment desfășurat sub Înaltul Patronaj al Președinției României
PREȘEDINȚIA ROMÂNIEI

Bookfest

SALON INTERNAȚIONAL DE CARTE, EDIȚIA A XIX-A
ROMEXPO | PAVILIONUL B2 | INTRAREA LIBERĂ
3-7 Iunie 2026
INVITAT DE ONOARE
BULGARIA
LITERATURĂ FĂRĂ FRONTIERE

ORGANIZAT DE: aer
SUB EGIDA: Editura AER
ÎN COLABORARE CU: Editura AER
PARTENER PRINCIPAL: GOS CĂRȚII DE DEMAIN
PROIECT CO-FINANȚAT DE: MINISTERUL CULTURII
PARTENER: Institut de Inovare
PARTENERI MEDIA: TVR, TVR CULTURAL, ROCK, BookNation.ro

✚ Bookfest anunță o spectaculoasă ediție aniversară

- & La 20 de ani de la prima ediție inițiată de Gabriel Liiceanu în 2006, Salonul Internațional de Carte Bookfest revine la Romexpo în perioada 3-7 iunie
- & Cei mai buni autori din Bulgaria și România vă așteaptă în cele cinci zile cu cele mai proaspete titluri și sesiuni de autografe
- & Gheorghi Gospodinov și Mircea Cărtărescu, doi dintre cei mai importanți scriitori ai Europei contemporane, intră în dialog în chiar prima zi de Bookfest
- & Editurile au pregătit pentru vizitatori pachete speciale de oferte și reduceri pe toată perioada desfășurării salonului de carte

Cea de-a XIX-a ediție a Salonului Internațional de Carte Bookfest are loc în perioada 3-7 iunie 2026, în cadrul Pavilionului B2 de la Romexpo, București.

Îndelung așteptat de breaslă și de public, Bookfest își propune și în acest an să aducă mai aproape de public sute de lansări de carte, ateliere tematice, dezbateri și sesiuni de autografe cu cele mai importante personalități ale culturii scrise autohtone și internaționale. Programul central din acest an se anunță extrem de diversificat, transformând fiecare zi într-o ocazie unică pentru vizitatori de a asista la conferințe, de a participa la dezbateri de idei și de a pleca acasă cu volumele preferate semnate de autorii momentului.

Printre personalitățile culturale care vor anima scenele deschise și standurile se numără Gheorghi Gospodinov, Mircea Cărtărescu, Gabriela Adameșteanu, Gabriel Liiceanu, Cristian Tudor Popescu, RENINCO - Buletin Informativ nr.11, anul 14, săptămâna 1- 7 mai 2026

Theodor Paleologu, Doina Ruști, Radu Paraschivescu, Horia Roman Patapievici, Tatiana Niculescu, Mircea Mihăieș, Cătălin Vasilescu, Dan-Liviu Boeriu, Lucian Croitoru, Catherine Lovey, Nadia Comănești, Margareta Pâslaru, Igor Bergler, Alex Donovici, Alec Blenche, Veronica D. Niculescu și mulți alții.

sursa: <https://bookfest.ro/bookfest-anunta-o-spectaculoasa-editie-aniversara>

✚ „Să nu mă faci de răs”. Trauma invizibilă lăsată de părinții histrionici

foto Profimedia

Uneori, privind la profilurile din social media ale unor părinți (în special mame, dar nu numai) vedem o poveste minunată – fotografiile cu copiii frumoși, zâmbitori, perfect îmbrăcați, aflați în locuri speciale, împreună cu unul sau ambii părinți. Imaginea perfectă a unei familii minunate, armonioase, fericite. Dar dacă stăm să privim mai atent, toate aceste fotografii au ceva în comun: sunt statice, lipsite de acel „ceva” ce dă viață unei poze. Copiii nu au niciodată vreo pată pe nas sau pe rochiță, nu sunt niciodată bosumflați dar nici nu aleargă liber. Ei sunt doar parte a unei compoziții atent realizate, ce urmărește să producă o imagine perfectă.

De fapt poate fiecare dintre noi a remarcat astfel de mame în parc. Aduc copilul, îi aranjează hainele, îl duc în fața unei peluze înflorite sau a unui loc de joacă frumos colorat, îl așează într-o poziție „adorabilă” apoi scot telefonul pentru a-l surprinde într-o poză. Dar poate copilul a fost atras de ceva și s-a întors spre acel lucru, sau este obosit și tinde să se agite: asta îi provoacă mamei o tensiune vizibilă, tot readuce copilul în poziția de poză și îl ceartă aspru dacă nu stă acolo „frumos”. Sau poate copilul este chiar încântat de locul de joacă și începe să exploreze posibilitățile – ies câteva poze extrem de bune, dar imediat după aceea mama se plictisește și zice „plecăm”, iar copilul privește cu regret vizibil cum alții se joacă în timp ce alte mame supraveghează de la o distanță discretă.

RENINCO - Buletin Informativ nr.11, anul 14, saptamana 1- 7 mai 2026

Copilul crește, ajunge la grădiniță și la școală. Ceea ce i se spune insistent este „să nu mă faci de răs”. Este copilul ascultător și vine cu note bune acasă, imediat rezultatele lui apar pe social media ca parte a profilului mamei. Este mai neastâmpărat, mai neatent sau mai puțin sânguincios, este tratat cu răceală și i se comunică, mai mult sau mai puțin explicit, că este o dezamăgire.

Cât despre copilul adolescent, tot ceea ce face pare să fie o trădare a părintelui; părinții de multe ori chiar vin în cabinetele de psihoterapie unde se plâng: „copilul nu mă mai iubește cum mă iubea înainte”, „adolescentul nu se poartă frumos cu mine”, „mă face de răs”. Nu că adolescenții nu ar pune, în general, la mare încercare răbdarea părinților, dar majoritatea acestora mai degrabă se întreabă cum să protejeze adolescentul de excese, nicidecum să se declare răniți pentru că au fost „trădați” de proprii copii.

Modelul prezentat mai sus are în spate o explicație. Unele persoane, în general cele cu histrionism accentuat, sunt extrem de preocupate de propria imagine și de succesul lor la cei din jur. O parte din imaginea publică, de care ele au mare nevoie, implică și existența unei familii fericite – de fapt însă doar aparența armoniei, prezentată public, este importantă pentru acestea. Cum histrionismul este mai răspândit la femei decât la bărbați, de obicei mamele histrionice sunt acelea care – în momentul în care decid să aibă un copil – își creează o imagine despre cum ar trebui să fie acest copil. Imagine care de fapt pune copilul în poziția de „ornament” în „poza perfectă” a mamei.

Odată ce încep să crească, copiii dezvoltă o personalitate proprie. Acest lucru devine o problemă pentru mama histrionică. Aceasta nu doar că nu crede că are nevoie să ofere resurse de sprijin emoțional copilului, dar se și simte direct lovită de faptul că „nu a primit copilul de care avea nevoie”. Drept care maternitatea se transformă într-o adevărată bătălie ce urmărește să forțeze copilul să devină exact ce își dorește mama să pună în vitrina vieții pe care vrea să o arate celorlalți. Dacă dă bine în poză, copilul este acceptat. Acceptat, dar nimic mai mult. Interesul mamei dispare rapid, ea nu crede că are un rol în educarea copilului, în a-l ajuta să deprindă toate abilitățile de care are nevoie. Pentru o astfel de mamă copilul ar trebui să aibă „din fabrică” înzestrarea necesară. Este gălăgios, capricios sau uneori violent la grădiniță, atunci este pus la colț și pedepsit nu pentru a înțelege că a avut comportamente greșite, ci doar pentru că „și-a făcut de răs mama”. Nu ia note bune? Din nou penalizare, dar fără niciun fel de îndrumare despre cum ar trebui să abordeze învățarea. Eventual mama pozează în martira care trebuie să facă ea lecțiile copilului (harta la geografie, proiectul la științele naturii sau desenele pentru orele de artă) deoarece dacă ar merge copilul cu ceea ce poate el să facă, atunci mama ar pica mai jos în ierarhia părinților. Nu de alta, dar aceste mame musai trebuie să fie lidere în grupul de părinți și au nevoie să se poată lăuda cu performanțele copilului. Care copil trebuie să meargă musai și la ore de balet, muzică, limbi străine sau programare, după caz, nu pentru că ar avea vreo înclinație sau dorință personală, ci pentru că mama se va putea mândri cu acest lucru.

Pe măsură ce crește, „copilul de vitrină” începe să se revolte. Nu mai ascultă, nu mai învață, se închide în camera lui și se afundă în jocuri video, sau începe să vorbească foarte urât, să bea sau să consume droguri. O parte din aceste manifestări le au toți adolescenții, dar în astfel de situații părinții mai degrabă se alarmează pentru viitorul copilului, încearcă să îi ofere activități alternative, să înțeleagă ce își dorește acesta și să îi canalizeze energia spre lucruri mai adaptive. Pentru un părinte histrionic, care a fost toată viața absent din rolul de educator, faptul că adolescentul este

rebel este o jignire personală. În mintea unui astfel de părinte tot ce face copilul are ca scop să strice imaginea părintelui. Drept care acesta se răzbună în toate modurile posibile – ignorare, scandaluri, interdicții de toate tipurile. Mama devine o martiră și de la a se lăuda peste tot cu „îngerășul de vitrină”, trece într-un rol de persoană abuzată, lovită, care caută compasiunea celorlalți, pentru că ... nu merita un altfel de copil. Copilul este dus la psiholog, la psihiatru – pentru că evident că este „defect” și trebuie „reparat”; dar nu oricum, ci în modul în care vrea părintele.

De cele mai multe ori copilul chiar a ajuns să dezvolte diverse probleme psihologice, mai ales în cazul în care celălalt părinte nu este foarte prezent și deci nu ajunge să exercite o influență cu rol de echilibru sau susținere. Dar prezența acestor probleme nu ridică semne de întrebare pentru părintele histrionic; acesta tratează psihologul sau psihiatru ca pe un fel de „Depanero”: „v-am adus copilul/adolescentul/tânărul, vă rog să mi-l returnați în 3 zile reparat și cu certificat de garanție pe 3 luni”. Dacă specialiștii doresc să discute cu părintele, se vor trezi efectiv „inundați” de o lungă listă de plângeri ale părintelui, care sunt de tipul „mi-a făcut asta”. Nicidecum „este o vulnerabilitate, cum îl putem sprijini?”. Pe de altă parte cei care tratează copilul sunt focalizați pe acesta și nu pe părinte. Ei încearcă să îl sprijine să-și dezvolte acele deprinderi și abilități pentru care nu a fost pregătit în familie (pentru că se presupunea că trebuie să fie perfect „din fabrică”), iar asta nu înseamnă că vor transforma – peste noapte – copilul în exact ceea ce crede mama că merită. Acasă copilul este privit cu ochi critic, iar dezamăgirea părintelui pare să fie din ce în ce mai mare. Conflictul nu face decât să se adâncească, iar copilul încearcă să se descurce cum poate cu toate acestea: uneori prin retragere în depresie, alteori prin crize de furie, sau – atunci când este destul de mare – prin a pune distanță geografică între sine și părinte prin plecarea la liceu sau facultate în altă localitate.

Din păcate nici copilul nu funcționează foarte bine, nu de alta, dar nici nu prea a avut condițiile de a o face. Când are nereușite își dorește să se întoarcă spre părinți, dar este primit doar cu critici, nicidecum cu compasiune și sprijin. Aceste nereușite par să fie dovada clară că teoria părintelui histrionic este corectă, respectiv că este ceva puternic în neregulă cu copilul, iar de aici lucrurile nu fac decât să meargă din rău în și mai rău.

Ce e de făcut?

În mediul familial cam singura soluție este implicarea mai puternică a celuilalt părinte sau a unui alt membru al familiei (bunici, rude de gradul unu) care pot contrabalansa efectul distructiv al părintelui histrionic. Restul, din păcate, rămâne doar în sarcina copilului, ulterior adult tânăr. De multe ori acesta găsește modele mai sănătoase la alți adulți (profesori, părinții prietenilor) sau apelează la sprijinul psihologului școlar, al unui terapeut sau la o rețea de suport social formată din colegi și prieteni. Nu este deloc ușor, dar până la urmă ce are de făcut tânărul pentru a se echilibra și a avea o viață împlinită este să pună distanță (fizică sau psihologică) de acel părinte care pare să îl dorească doar pentru rolul de „poză frumoasă”. Nu e ușor deloc, pentru că apare nu doar șantajul emoțional, ci uneori și cel financiar, dar ... nu prea este altă soluție. Când întâlnesc astfel de tineri în cabinet eu îi încurajez să se concentreze pe ceea ce este esențial pentru ei – să se țină de studii pentru a putea deveni cât mai rapid independenți financiar, să își definească propriile obiective și să devină autonomi funcțional cât mai repede. Nu este deloc simplu, dar majoritatea reușesc să o facă mai devreme sau mai târziu, deși cu destul de multă suferință acumulată pe traseu.

sursa: www.republica.ro, autor Livia Butac

✚ 1 iunie – Ziua internațională a Copilului

Ideea de a crea o zi dedicată copilului a fost invocată în anul 1925, în cadrul Conferinței Mondiale pentru Bunăstarea Copiilor de la Geneva. Adunarea Generală ONU a adoptat o Rezoluție în data de 14 decembrie 1954, recomandând tuturor țărilor să creeze o zi dedicată copilului. În România, Ziua copilului a fost sărbătorită pentru prima dată în 1950.

E ziua noastră, dragi copii!

*Când iunie ne bate la ferestre,
Cu boabe roșii de cireșe coapte,
Și-n lanuri spicul verde se trezește
Foșnind în soare râsete și șoapte,
Atunci e ziua noastră, dragi copii,
Și lumea toată intră-n sărbătoare
Iar inimile noastre-s ciocârlii,
Ce duc această lume către soare!*

sursa: <https://totuldesprename.ro>

Toți pentru unul, unul pentru toți!